

Tajné učení tibetských mistrů

Tibetský buddhismus obsahuje řadu racionálních poznatků a rozhodně ho nelze považovat za nějaké mystické výmysly. Tibetští mistři vycházejí z pozorování a porovnávání objektivně zjištěných poznatků, bez ohledu na to, že se někomu takové jevy zdají nemožné. Tibetská učení nejsou pochopitelná pro každého. Jsou určena lidem, toužícím po „osvícení“ – pochopení těch nejhlubších tajemství člověka a vesmíru. Základem je samostatná snaha adeptů o zdokonalení, duchovní mistři pouze vedou své žáky správným směrem. Pravda sdělená jiným člověkem dle nich nemá cenu, protože nemusí být pochopena. Pochopena může být jen pravda, kterou odhalíme sami svými úvahami.

Myslíte si, že veškeré informace získáváte jen svými smysly? Každé dítě se po narození učí nejdříve používat své smysly k orientaci ve svém okolí. Poznává lidi i předměty a zařazuje je podle toho, zda jsou pro něj užitečné nebo ne. Porovnává příjemné a nebezpečné. Informují nás naše smysly o všem pravdivě a dokonale? Rozhodně ne! Jejich rozlišovací schopnost je jen úzce vymezena. Např. sluch na rozmezí 20 – 20.000 Hz, zrak na vlnovou délku viditelného světla, která je jen nepatrným zlomkem celého elektromagnetického spektra. I v rozsahu dalších smyslů nás předčí většina zvířat. Objektivní realita je tedy zcela jiná, než jak ji vnímáme. Přesto je na smyslových poznacích založena celá věda, bez ohledu na to, že využívá informace, zprostředkované nejrůznějšími přístroji, zvyšujícími rozsah našich smyslů. Náš svět sestává převážně z představ, které jsou interpretacemi smyslových prožitků. Naše představy se však mohou od skutečnosti lišit. To lze jednoduše dokázat jen tím, že každý člověk „objektivní realitu“ vnímá individuálně. Každý má svůj pohled na svět.

Tibetští mistři mají na svět mnohé podivuhodné, pro vědu nepřijatelné názory. Nelze je však ani vyvrátit, ani dokázat. Podle tibetských mistrů je vše co vnímáme pohyb. Absolutní klid neexistuje. Pokud ležíte bez hnutí na lůžku, Země s vámi otáčí, obíhá kolem Slunce, to kolem centra galaxie, která se pohybuje v celém pulsujícím vesmíru. Každá buňka v našem těle se neustále mění a každý atom je jen vibrující energií. Každý pohyb je jen posloupností okamžitých „mžikových“ událostí. Každá událost vzniká v důsledku množství příčin. Vše jako by vznikalo a zanikalo v nekonečně rychlém sledu vibrací energie. Pozorovatel velikosti atomu by nabyl dojmu, že žádná hmota neexistuje, vše je jen vibrací jakési podstaty. Naše smysly ani jakékoli přístroje nejsou schopny zobrazit skutečnou podstatu světa! To lze pouze odvodit na základě intuitivního poznání. Jakékoli vědecké experimenty, na jejichž základě jsou vytvářeny všechny teorie ve všech oblastech vědy mohou proto být jen sérií opakovaných omylů. Na vývoji tzv. vědeckého poznání lze dobře sledovat, že je jen neustálou sérií nejprve dogmaticky obhajovaných a po nějaké době zavrhaných poznatků, podle toho, zda se vyskytne odvážný vědec, schopný prosadit novou teorii, zpravidla dokladovanou matematickými výpočty a sérií experimentů. Hlavním zdrojem všech nových poznatků však nejsou naše smysly, ale náš rozum! Teprve analytický rozbor získaných vjemů a poznatků vede k závěrům, které jsou novými teoriemi. Toto je dokonce obecný princip veškerého vývoje ve vesmíru! Nekonečný počet interakcí dává vzniknout nekonečnému počtu důsledků. Naše reakce vyplývají pouze ze zkušeností, jak naše vjemy interpretovat.

Dalším zajímavým poznatkem tibetské filosofie je zjištění, že nic nevnímáme tak, jaké to je v tomto okamžiku, ale jen takové, jaké to bylo. Je to dáno konečnou rychlostí šíření světla i zvuku prostorem a pomalých šíření vzruchů v nervech. To znají astronomové, pozorující hvězdy v podobě, v jaké byly před tisíci a miliony let. Nelze vyloučit fakt, že vlastně pozorujeme něco, co již neexistuje. Přitom minulost i budoucnost jsou jen relativní pojmy, vztahující se k přítomnému „okamžiku“, který se za nepatrný zlomek času stává minulostí.

Naopak z pohledu minulosti se přítomnost stává budoucností. Pojmy minulost a budoucnost jsou jen výtvary naší mysli a mají pouze relativní význam, kterým rozlišujeme co se již stalo a co se pravděpodobně stane. Nejbližší budoucnost se zřejmě bude jen nepatrně lišit od okamžiku, který označujeme za přítomnost. Všechno, absolutně všechno ve vesmíru je relativní. Co se z jednoho pohledu jeví jako minulost, je z jiného budoucností. Naše vlastní názory tedy nemají žádný objektivní význam, jsou jen naším vyjádřením. Buddhisté to shrnuli do poznatku - existuje jen "já" a vše mimo „já“. V tajných učeních se uvádí, že kdo chce dospět k poznání ostatního, musí popřít vlastní „já“.